

EDUSKUNNAN
SOSIAALIVALIOKUNTA

Helsingissä

6 päivänä marraskuuta 1986

Lausunto n:o 10

Lakivaliokunnalle

Lakivaliokunta on 7 päivänä lokakuuta 1986 pyytänyt eduskunnan päätöksen mukaisesti sosiaalivaliokunnan lausunnon hallituksen esityksestä n:o 141 laiksi vakuutusyhtiölain 7 luvun 3 §:n ja 10 luvun 1 §:n muuttamisesta.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina ylijohtaja, osastopäällikkö Jukka Rantala sosiaali- ja terveysministeriöstä, lainsäädäntöneuvos Gustav Bygglin oikeusministeriöstä, toimitusjohtaja Matti L. Aho ja pääjohtaja Pentti Talonen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitosta, puheenjohtaja, filosofian maisteri Juhani Kolehmainen Työeläkelaitosten Liitosta, toimitusjohtaja Juhani Salminen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisesta, toimitusjohtaja Antti Kataja Vakuutusosakeyhtiö Eläke-Sammosta, professori, filosofian tohtori Teivo Pentikäinen, johtaja Lasse Laatonen Suomen Työntantajain Keskusliitosta ja sosiaalishteeri Markku Hyvärinen Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestöstä.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan vakuutusyhtiölakiin lisättäväksi säännös, jonka mukaan lakisääteisen eläkevakuutusyhtiön toimitusjohtajana ei saa toimia henkilö, joka on pankin tai toisen vakuutusyhtiön tai samaan konserniin kuuluvan yhtiön palveluksessa. Eläkevakuutusyhtiöiden sijoitustoiminnan itsenäisyyden varmistamiseksi ehdotetaan myös, etteivät minkään yksittäisen vakuutusyhtiön tai pankin palveluksessa olevat henkilöt tai hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenet saisi muodostaa enemmistöä lakisääteistä eläkevakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenistä. Eläkevakuutustoiminnan erillisyyden turvaamiseksi esitetään, ettei eläkevakuutusyhtiötä sisällytettäisi toisen vakuutusyhtiön konsernitilinpäätökseen.

Kansainvälisesti on hyväksytty se periaate, ettei sama vakuutusyhtiö saa harjoittaa sekä henkietä vahinkovakuutusliikettä. Eläkevakuutusyhtiöiden hoitaessa lakisääteistä eläkevakuutustoittoa on niiden sijoitustoiminnalle asetettava pidemmälle meneviä vaatimuksia kuin tavallisessa henkivakuutustoiminnassa. Eläkkeiden rahoituspohjan varmistamiseksi tulevaisuudessa on tärkeää, ettei sijoitustoimintaan tule mukaan tätä vaarantavia pyrkimyksiä. Myös lakisääteisen eläkevakuutuksen keskeiset sidosryhmät huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista tehostaa eläkevakuutuksen toimeenpanojärjestelmän riippumattomuutta.

Konsernitaseen yhtenä tavoitteena on antaa selvitys yhtiöryhmittymän kokonaisvoimavaroista. Heikosti kannattavien yksiköiden hyväksi voitaisiin siten laskea paremmin kannattavien konserninosien voimavarat. Koska hallituksen esityksen tarkoituksena on irrottaa eläkevakuutusyhtiö emoyhtiön määräämisvallasta, lakisääteistä eläkevakuutusliikettä ei ole tarkoituksenmukaista sisällyttää vahinkovakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön konsernitilinpäätökseen. Hallituksen esitys ei aseta esteitä asianmukaisen tiedotustoiminnan jakamiseksi koko konsernia koskevasta taloudellisesta tilasta.

Valiokunta on käsitellyt asian siltä osin, kuin on kysymys vakuutusyhtiölain muuttamisesta eläkevakuutusyhtiöiden toimintaa silmälläpitäen. Saamiensa selvitysten perusteella ja hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä valiokunta pitää ehdotusta vakuutusyhtiölain muuttamiseksi tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että eläkevakuutusta harjoitetaan muissakin yhtiömuodoissa kuin nyt esillä olevissa. Sen vuoksi olisi

tarkoituksenmukaista, että samanlaiset muutokset tehdään myös muita eläkevakuutusta harjoittavia yhtiöitä koskevaan lainsäädäntöön.

Edellä esitetyn perusteella sosiaalivaliokunta esittää kunnioittavasti lausuntonaan,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muutamattomana.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Halonen, varapuheenjohtaja S. Mikkola ja jäsenet Ahonen, Ikonen, H. Kemppainen, Könkkölä, Louvo,

Moisander, Nordman, Paavilainen, Pesola, Rantanen, Skön ja Stenius-Kaukonen sekä varajäsen Peltola.
